

at det ikke er muligt med Sikkerhed at fastslaa, hvad Loven vil koste. Men Usikkerhedsmomentet bliver alligevel formindsket, naar vi sammenholder Forslaget med den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov. Under Hensyn til disse Forhold har man da ved de foreslaaede Ændringer søgt at fjerne noget af det usikre i Lovforslaget, og man har søgt at lempe Kommunernes forøgede Byrder ved Overgangen til Aldersrente ved at lade Staten overtage en lidt større Part af Udgifterne.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale de enkelte Ændringsforslag, idet jeg dog foreløbig skal undlade at omtale de Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, idet jeg gaar ud fra, at de vil blive motiveret fra anden Side.

Der er stillet tre Ændringsforslag til § 1. Det første, som er stillet af et Mindretal, skal jeg forbigaa. Nr. 2 er en Henvisning til Overgangsbestemmelserne og ikke af reel Art, men man ansaa det alligevel for nødvendigt at indsætte den Henvisning. Ændringsforslaget er stillet af Flertallet ligesom Nr. 3, der gaar ud paa at forebygge, at den Undtagelsesbestemmelse, Paragraffen indeholder, skal blive misbrugt, idet der fordres kvalificeret Flertal i Kommunalbestyrelsen for at gaa udenfor Lovens Rammer paa dette Punkt.

Til § 2 er der stillet tre Ændringsforslag af hele Udvalget. § 2 fastsætter de Betingelser, som nødvendigvis maa være til Stede, for at man kan vente at erholde Aldersrente. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at slette Ordene: „i Løbet af de sidste 10 Aar før Begæringens Indgivelse.“ I Bestemmelsen om, at ingen med Vidende og Villie maa have forringet sin økonomiske Stilling i den Hensigt lettere at kunne opnaa Aldersrente, var der sat en Begrænsning paa 10 Aar, men den foreslaar vi altsaa strøget, og Bestemmelsen kommer derved i Overensstemmelse med Reglerne i den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov. Ændringsforslag Nr. 5 gaar ud paa en Tilføjelse, som maaske kan synes overflødig; men for at tydeliggøre Bestemmelsen har vi alligevel ment, det var nødvendigt at tage den med, idet der naturligvis skal ses bort fra de Udgifter, som anvendes til Børnenes Opdragelse og Undervisning. Ændringsforslag Nr. 6 er en nærmere Udformning med Hensyn til, hvad der ikke skal betragtes som Fattighjælp.

Til § 3 er der stillet to Ændringsforslag af hele Udvalget. § 3 giver Anvisning paa, hvorledes de paagældende har

at forholde sig med Hensyn til Indgivelse af Begæring om Aldersrente. Det første Ændringsforslag gaar ud paa en Omformning, som er nødvendig, idet Bestemmelsen synes i høj Grad uklar, saaledes som den stod tidligere, og i det sidste Ændringsforslag er Bestemmelsen i den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov atter taget som Forbillede, idet man anser den for bedre end Lovforslagets.

§ 5 er den vigtigste Paragraf, og til den er der ogsaa stillet de fleste Ændringsforslag. Flertallet har stillet Ændringsforslag Nr. 9. Det angaar den anden af de saakaldte Ventiler, som giver Anvisning paa, i hvilke Tilfælde der kan ydes Støtte udover den faste Aldersrente. Ændringsforslaget gaar ud paa nærmere at formulere, i hvilke Tilfælde og paa hvilken Maade den ekstraordinære Støtte kan ydes. Nr. 10 søger yderligere at animere de paagældende til at forblive i Sygekasserne. De tre næste Ændringsforslag er af formel og redaktionel Art. — Vi kommer saa til Ændringsforslagene under Nr. 16 og 17 til § 5. De er stillet af hele Udvalget og angaar Dyrtidstillæget og dets Indflydelse paa Udregningen af Aldersrenten. De gaar ud paa, sammen med Ændringsforslaget under Nr. 20, for Resten ogsaa Ændringsforslaget under Nr. 21, at tydeliggøre, at Dyrtidstillæget ikke skal have nogen Indflydelse paa Beregningen og Fastsættelsen af Aldersrenten. Ændringsforslaget under Nr. 19, der er stillet af Flertallet, gaar ud paa at reducere Dyrtidstillæget en Smule for dem, der kun faar en lille Aldersrente. Som Forslaget nu er, er Dyrtidstillæget det samme uanset Aldersrentens Størrelse; kommer denne ned f. Eks. paa 50 Kr., er Dyrtidstillæget alligevel 132 Kr. Man har anset det for mere tiltalende at graduere det noget, og man har da foreslaaet, at Dyrtidstillæget ikke maa overstige Aldersrenten; er denne altsaa 50 Kr., maa Dyrtidstillæget heller ikke være mere. Ændringsforslaget under Nr. 21 er af redaktionel Art. Det angaar det, de paagældende maa have, uden at deres Aldersrente formindskes. Ændringsforslagene Nr. 22 og 23 har heller ingen reel Betydning, men tydeliggør Hensigten paa de paagældende Punkter.

Til § 8 er der af Flertallet foreslaaet tilføjet et nyt Stykke, der gaar ud paa, at de, der oppebærer Aldersrente, ikke er berettiget til og ikke maa modtage Hjælp af Hjelpekasserne. Da § 5 blev ændret i Folketinget, var det sikkert nok en For-